

Düş Sahibelerim

– marcel · 03 Şubat 2012

Uzun ve pürüzlü bir ten yolculuğundan yeni döndümHayal yorgunuyumYoksullaşmış benlerime efkar dağıtıyorumAylardır kirasını vermeyen yüz­süz tedirginliğimi kapı dışarı ediyorumUzaniyorum maviye çalan gölgemeKirpiklerimden çırılçıplak bir tel düşüyor bucağımaÇok mu günah bir geysa tutkusu bilincimeÜstelik de en suçsuz yeri vernikli omuzlarıykenDaha yeni biçtim ruhuma ettikleri nifak tohumlarınıYine de bir nadas bezginliği sarmış vücudumuHep düşünüyorum zamanımın ihtimalli taraflarındaNe olur ki masum bir kitaba çaktırmadan şehvetli bir sözcük eklesemNe kadar bulanabilir ki saadetiPeki haram mı iki düş arasında sevişmekKaranlığın kopçalarını usulca çözüp beyazını okşamak“an” lar yağarken gökten delicesineO zarif melekler kıkırdarken nefes seslerimeSırlarım gece yarısında bir geceyi yarısına bölerkenGözyaşlarım da soyunuyor benimleYanağım emzirirken acılarımıhiç bir hurdacı, kederler alırım demiyoralan yine keşke-lerim oluyor- her şehrimde beni takip edenGöğsümdeöperken kapanan bir nilüfer dövmesikumral bir yalnızlık belki de gözlerime sinenBelki deAnımsamak istemiyor beyazını hangi kartalın gagasına adak ettiğiniYa da ellerinin en son ne zaman dokunma grevinde olduğunuBelki de en özgür dudaklar en gerçek tutsaklardır ağızlarınaKasıklarımından müjdeli bir mektup var-yepyeni bir düş sahibi olmuşumKar kristali bir kadın doğurmuşum bu geceBahtı açık olur umarım dediler uykularımMüzik kutumdaki balerin bazen ağlıyor ama olsunO kendini tekrar kuruyor kederleriylePerdeler çekiyoruz her bir hatıranın arasınaHer bir fotoğrafın arasına dikenli teller geriyoruz bazenHer şey çığılı alınmış bir kasırganın içinde ürüyorHer şey birbirine yapışıyor – ılık şarap – bulut omuzlu kadın-Ahlaksızlığımı paylaşabilenlerin niyetiyim yine deGöğüs kafesimi kırıp da geçebilenlerin öyküsüdür buHiçbir harf benzemiyor birbirineAma her harfi aynı keyifle saplanıyor şakağımaaynı keyifle - ayrı acılabu tezatlık belki de bizi kolayca büyütenKolay değil her gece bakir bir nilüfere biat etmek Kolay değil zihnimdeki boş odalardaher gece bir düş sahibesine davet vermek Ve her oyun sonrası biraz daha yalnız kalmak kendimeHer ter ayrı bir kompozisyondurVe tüm bunlarKim bilir kaçınıcı baskısıdır aşksızlığımın...Oktay Coşar